

AHTERIIN JÄÄNTI

**Heikki
Kaasalainen**

Tää sattui vuonna 1969 loppukesästä kun olin maksanut ulos Vaasa Leaderista ja sain jobin tähän tervakeulaan. Ajeltiin sekalaista tavaraa Suomesta Köpikseen ja Århusista leikkuupuimureita Suomeen. Köpiksessä tapasin prinsessaksi kutsutun daamin ja siinä meni niin että iltaa viettäessä unohdin että laiva lähtee. Olin prinsessan kämpillä ja unohdin osoitteen kun läksin sieltä kiireellä. Rahaa ei ollut taskussa yhtään kun läksin marssimaan satamaan. Kun pääsin sinne niin laiva oli just lähtenyt kohti Århusia. Käppäilin siitä Ny Haveniin eikä yhtään tuttua missään ja pers auki kaiken lisäksi. Kävelin sitten Pienen merenneidon patsaalle päin kun näin siellä yhden suomalaisen pummin ja liityin seuraan. Hän opasti meikäläistä mitä tehdä mutta oli liian myöhä että konsulaatti olisi ollut auki. Suomalainen pummi osti mulle pari kaljaa ja sitten valittiin penkit missä nukutaan yö. Yö meni ihan kohtalaisesti ja aamulla marssittin konsulaattiin selittämään tilanne. Siellä oli aluksi vaan tanskaa puhuvaa henkilökuntaa enkä saanut tolkkua niitten puheesta. Lopulta itse konsuli tuli ja sain sepustettua huoleni hänelle. Konsuli soitteli jonnekin ja sitten sanoi että puolilta päivin lähtee sellaine färipaatti kun M/S Holger Danske Århusiin ja satamatoimistossa on lippu sinne. Sanoin vielä että on nälkä josko saisin ruokarahaa jonkin verran. Konsuli antoi 50 kruunua jonka tietysti join pummin kanssa ja ostettiin kaljaa eikä ruokaa. Luulin että laivalippuun kuuluisi ruokakin. Kaljat juotiin ja läksin matkustajasatamaan hakemaan lippua Holger Danskeen. Siellä sanoivat että on ainoastaan matkalippu kaikki muu laivalla olisi maksullista. Puolenpäivän jälkeen sitten lähdettiin kohti Ålborgia ja nälkä akoi kurnia jo suolissa ja kankkunen oli kovat. En

kehdannut mennä miehistön puolelle pummaamaan sapuskaa vaan kärsin. Aikanaan tultiin Ålborgiin ja Pollux tulisi vasta parin tunnin päästä. Kävelin kartsalla ja huomasin katukaupassa hedelmiä, omenia muun muassa. Oli pakko kääntää muutama omena nälkään. Sitten kun Pollux tuli laituriin olin piilossa niin kauan että porukat häipyivät täkiltä. Sitten kävelin laivaan ja suoraan messiin mssä söin leikkelepakin tyhjäksi. Kyllä maistui ja oli ensimmäinen ja viimeinen kerta kun olen nälkää kärsinyt. Aamulla kukaan ei puhunut mitään mun ahteriin jäännistä. Tuskin moni sitä edes huomasi. Sitten kun oltiin saatu leikkuupuimurit lastattua ja lähdettiin kohti Helsinkiä niin saatiin ulosviennit. Joku oli tilannut mullekin sen normi satsin. 2 litraa Troikkavodkaa 75%. 2 koppaa Gaslsbergin Elephant olutta ja 2 pulloa jotain viiniä. Juhlat alkoivat samantien ja aiemmissa jutuissa olen kertonut miten maalirullat kuivuivat täkkiin kiinni. Päästiin kuitenkin Hesaan ja laiva töijättiin niin minä maksoin ulos ja pienen loman jälkiin lensin Annukka Aarnioon Luleåån. Annukassa viihdyinkin sitten lähes vuoden. Tämä juttu oli tässä. Ps Suomen valtio eikä kukaan perinyt multa takaisin sitä 50 kruunua eikä laivalipun hintaa.

Kirjoitteli Heikki Kaasalainen.

Tässä vielä Polluxen hurjaa jengiä

